



Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE (Camera întâi)
6 mai 2014

Cauza F-153/12

**Claude Forget
împotriva
Comisiei Europene**

„Funcție publică — Funcționar — Remunerație — Alocații familiale — Alocația pentru locuință — Condiție de acordare — Parteneriat înregistrat în dreptul luxemburghez — Cuplu de parteneri stabili în cadrul unei uniuni consensuale care are acces la căsătoria civilă — Funcționar care nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (c) punctul (iv) din anexa VII la statut”

Obiectul: Acțiune introdusă în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabil Tratatului CEEA potrivit articolului 106a din acesta, prin care domnul Forget solicită, pe de o parte, anularea deciziei din 25 septembrie 2012 prin care Comisia Europeană a refuzat să îi acorde alocația pentru locuință și pensia de urmaș pentru partenera sa și, pe de altă parte, declararea nelegalității articolului 1 alineatul (2) litera (c) punctul (iv) din anexa VII și a articolului 17 primul paragraf din anexa VIII la Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”)

Decizia: Respinge acțiunea. Domnul Forget suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

Sumarul hotărârii

*1. Funcționari — Remunerație — Alocații familiale — Alocația pentru locuință — Condiții de acordare — Funcționar înregistrat ca partener stabil în cadrul unei uniuni consensuale — Acces la căsătoria civilă — Noțiuni autonome
[Statutul funcționarilor, art. 1d, și anexa VII, art. 1 alin. (2) lit. (c)]*

*2. Funcționari — Remunerație — Alocații familiale — Alocația pentru locuință — Condiții de acordare — Principiul egalității remunerațiilor — Cuplu de parteneri stabili în cadrul unei uniuni consensuale care au acces la căsătoria civilă — Discriminare bazată pe sex — Inexistență
[Statutul funcționarilor, art. 1d, și anexa VII, art. 1 alin. (2) lit. (c)]*

1. Noțiunea de uniune consensuală utilizată la articolul 1d din statut are un caracter autonom, articolul din statut în discuție nefăcând trimitere la condițiile stabilite de dreptul național aplicabil de la caz la caz, ci stabilind un regim juridic distinct prin condițiile prevăzute în această privință la articolul 1 alineatul (2) litera (c) din anexa VII.

Acest articol impune în special, pe de o parte, ca respectivul cuplu să furnizeze un document oficial recunoscut ca atare de un stat membru sau de orice autoritate competentă a unui stat membru, care să ateste statutul lor de parteneri în cadrul unei uniuni consensuale și stabilește, pe de altă parte, o condiție suplimentară, și anume ca acel cuplu să nu aibă acces la căsătorie civilă într-un stat membru. În ceea ce privește conținutul și domeniul de aplicare al acestei din urmă condiții, aceeași dispoziție precizează că se consideră că un cuplu are acces la căsătorie civilă numai în cazul în care membrii cuplului îndeplinesc toate condițiile stabilite de legislația unui stat membru care autorizează căsătoria unui astfel de cuplu.

Or, noțiunea de cuplu care are acces la căsătorie civilă este proprie statutului și nu poate fi interpretată decât în mod autonom. Ea răspunde de altfel obiectivului urmărit de legiuitor, astfel cum este descris în considerentul (8) al Regulamentului nr. 723/2004, prin care a fost adoptată această versiune a statutului, potrivit căruia este important ca funcționarii din cadrul unei uniuni consensuale recunoscute de un stat membru drept parteneriat stabil și care nu au acces la căsătorie să beneficieze de aceleași avantaje precum cuplurile căsătorite.

(a se vedea punctele 22-24)

2. În ceea ce privește discriminarea invocată care rezultă din tratamentul diferit în ceea ce privește acordarea alocației pentru locuință între, pe de o parte, funcționarii care au încheiat cu o persoană de același sex o uniune consensuală și cărora legislația națională aplicabilă le refuză accesul la căsătorie civilă, și, pe de altă parte, funcționarii care, fiind de sex diferit și având acces la căsătorie civilă, au preferat să încheie o uniune consensuală stabilă, trebuie să se constate că comparația este eronată, întrucât articolul 1 alineatul (2) litera (c) din anexa VII la statut nu instituie și nu poate institui o reglementare autonomă care poate încălca sau depăși dispozițiile care reglementează, în fiecare stat membru al Uniunii, drepturile și obligațiile corespunzătoare posibilelor categorii de legături matrimoniale sau paramatrimoniale prevăzute de aceste legislații. În schimb, acest articol, chiar în considerarea acestor diferite legislații naționale, se limitează să stabilească, în raport cu orice funcționar membru al unui parteneriat recunoscut în mod legal într-un stat membru și care solicită indemnizația pentru locuință, o condiție specifică, și anume cea ca respectivul cuplu, iar nu funcționarul însuși, să nu aibă acces la căsătorie. Or, această condiție depinde, în ceea ce privește sexul sau orientarea sexuală a funcționarului care face parte din parteneriat, exclusiv de regimul juridic pe care legislația fiecărui stat membru îl recunoaște uniunilor consensuale, această condiție fiind astfel, pe plan statutar, total neutră.

Pe de altă parte, având în vedere diferitele legislații naționale în materie și care intră exclusiv în domeniul de competență al statelor membre, condiția ca respectivul cuplu să nu aibă acces la căsătorie nu implică o discriminare indirectă, din moment ce, în cadrul diferitelor raporturi interpersonale recunoscute juridic, căsătoria este în prezent unica formă de raport civil care este comună tuturor statelor membre ale Uniunii, situație care în schimb nu se regăsește în cazul uniunii.

În mod cert, dispozițiile articolului 1 alineatul (2) litera (c) punctul (iv) din anexa VII la statut instituie o diferență de tratament obiectivă între aceste două categorii de funcționari. Cu toate acestea, presupunând că aceste două categorii de persoane sunt plasate într-o situație comparabilă în raport cu obiectivul urmărit de alocația pentru locuință, o astfel de diferență de tratament ar trebui să fie considerată obiectiv justificată, legiuitorul Uniunii urmărind de fapt ca funcționarii angajați într-un raport nematrimonial recunoscut de un stat membru ca uniune stabilă și care nu au acces la căsătorie să beneficieze de aceleași avantaje precum cuplurile căsătorite.

(a se vedea punctele 27-29, 31 și 32)